

Kamperen

‘Oké Marieke, dit wordt de laatste haring. Hou vast, dan sla ik hem in de grond.’

Moeder laat met een flinke klap de houten hamer op de tentharing neerkomen. Dan doet ze een stap naar achteren. Marieke en Jasper komen naast haar staan.

‘Zo, ik vind dat wij die tent prachtig strak hebben opgezet. Als jullie nu de luchtbedden en slaapzakken gaan halen, dan leg ik het grondzeil goed.’

Marieke en Jasper lopen naar binnen. ‘Echt leuk van mam, dat we vannacht in de tent mogen slapen,’ zegt Jasper.

‘Ik hoop niet dat het gaat onweten, in de krant stond bij het weer een bliksemschicht.’

‘Ach welnee joh. En anders zijn we toch zo weer binnen!’

Marieke knikt. ‘Ja, dat is het voordeel van in je eigen tuin kamperen.’

Met de voetspomp pompen ze de luchtbedden op. ‘Maak ze niet te hard, dat ligt niet lekker,’ waarschuwt moeder. Jasper legt zijn slaapzak erop en probeert zijn bedje even uit. ‘Heerlijk!’ zegt hij.

‘Hier ga ik vannacht prima op slapen.’

‘Wat moeten we nu nog doen, mam?’ vraagt Marieke.

Moeder kijkt op haar horloge. ‘Eten...! Het is al half zes.’

Ze loopt naar de schuur en komt weer tevoorschijn met een gasbrander. ‘Echte kampeerdere eten natuurlijk zelfgemaakt eten bij de tent,’ zegt ze met een lach.

‘Moeten we zelf gaan koken?’ Jasper kijkt een beetje benauwd.

Moeder knikt. ‘Wacht, ik pak binnen even de rest van de spullen.’

Ze komt terug met een doos, gaat voor de tent op de grond zitten en begint uit te pakken.

‘Eens even kijken... wat hebben echte kampeerdere allemaal nodig... plastic bordjes, plastic bestek, bekers, een zak broodjes, twee blikken knakworst, een zak chips, een fles cola, een zaklantaarn, een tuinfakkel...’ Jasper en Marieke kijken met verbazing naar de spullen.

‘Mogen wij dat allemaal hebben?’

‘Ja.’ Moeder kijkt nog eens naar de etenswaren. ‘Het is wel een beetje veel voor met z’n tweeën hè?’ zegt ze. ‘Misschien kunnen jullie iemand te eten vragen... papa en mij of zo?’

Marieke veert overeind. ‘Ja, dat is leuk! Dan maken wij alles klaar en dan komen jullie bij ons eten!’

Ze krijgen het nu druk. De brander moet aan, de tuintafel moet voor de tent komen te staan, er moet boter en melk komen... Jasper en Marieke krijgen het er warm van. Na een tijdje is alles klaar.

‘Pap, mam, eten!’

Met z’n vieren zitten ze voor de tent. Het vocht van de worst druipt langs vaders kin. ‘Hm, ik heb zelden zulke lekkere knakworsten gegeten zeg! Mijn complimenten voor jullie kookkunst hoor! Zeker een geheim recept?’

Jasper lacht en stoot Marieke aan. ‘Gezellig is dit hè?’

Na het eten doen ze een spelletje rummikub. Zomaar op de straat voor de tent. Vader haalt wat stoelkussens om op te zitten. ‘Anders heb ik aan het einde van de avond blauwe billen,’ beweert hij.

‘Zeg Marieke...,’ zegt vader nadat hij net het derde potje heeft verloren, ‘wordt het geen tijd voor een bakkie koffie?’

Marieke kijkt moeder hulpeloos aan. ‘Mam...?’

Moeder lacht. ‘Ik zal de koffie wel zetten. Help jij maar even met de koek.’

Het wordt al een beetje donker. ‘Pap, zal ik de tuinfakkel aandoen?’

Vader kijkt hem verbaasd aan. ‘Hé, jij ben de kampeerder hier. Ik ben alleen maar bij jou op visite. Dus als jij de fakkel aan wil steken, dan doe je dat gewoon!’

Trots zet Jasper de fakkel in de grond en pakt de lucifers. ‘Goed dat je hem een flink stuk van de tent zet, Jasper,’ zegt vader goedkeurend.

Als ze koffiedrinken, speelt het licht van de fakkel over hun gezichten. ‘Wauw, nu is het net echt!’ zucht Marieke.

En dan is het bedtijd... Binnen trekken ze hun pyjama aan, poetsen ze hun tanden en gaan ze voor de laatste keer naar de wc.

‘En nu hoepla de slaapzak in,’ zegt moeder.

Maar als ze de rits van de tent open willen doen, houdt vader hen tegen. ‘Ho ho, niet zo snel!’ Hij pak de fakkel en zet hem voor zich vast tussen de tegels. ‘Zo, dit is ons kampvuur. Want bij kamperen hoort een kampvuur en natuurlijk een spannend verhaal voor het slapen gaan.’

In hun pyjama zitten Jasper en Marieke voor de tent. Het is nu helemaal donker geworden.

Verwachtingsvol kijken ze naar vader.

‘Lang geleden leefde er eens een oude eenzame cowboy in een groot, donker bos. Hij heette cowboy Jack. Om het bos lagen drie dorpen. In die dorpen woonden indianen. Vijandige indianen, die niets liever wilden dan die oude cowboy uit hun heilige bos verjagen...’ Vaders stem klonk laag en spannend, en Marieke ging een beetje dicht tegen Jasper aanzitten. Vader kon heel spannend vertellen, maar vanavond leek het wel nog spannender! Het flakkerende licht van de fakkel verlichtte af en toe zijn gezicht.

‘... en zo lukte het cowboy Jack met een list de indianen op de vlucht te jagen,’ besloot vader na een tijdje zijn verhaal. Marieke zuchtte. ‘Wat een spannend verhaal was dat!’ zegt Jasper.

‘En nu... onder de wol!’ zegt vader. Hij rits de tent open. Jasper en Marieke kruipen naar binnen en verdwijnen in hun slaapzak. ‘Liggen jullie lekker?’ vraagt moeder, die hen nog even weltrusten komt zeggen.

‘Heerlijk mam...’ zegt Marieke met een geeuw. Ze is echt moe.

‘Nou, slaap lekker. Enne... je weet het, de achterdeur laten we open. Dus als er iets is, kun je ons zo roepen.’

Nog een poosje horen ze vader en moeder op het terras zacht met elkaar praten. Dan wordt het helemaal stil buiten. Nou ja, stil... Jasper ligt met open oren te luisteren naar de geluiden van de nacht. Vlak naast hem klinkt de diepe ademhaling van Marieke. Een beetje jaloers kijkt hij naar zijn zus. Hè, hij wilde dat hij al zo lekker lag te slapen. Hij schrikt op. Wat was dat, daar bij het tentdoek? Bewoog daar wat? Jasper voelt zijn hart bonken.

‘Miauw...!’

‘Stomme poes, ga weg!’ fluistert Jasper opgelucht. Hij gaat weer liggen en doet zijn ogen stijf dicht. Nu gaat hij echt slapen!

‘Jasper...! Hé, slaapkop!’

‘Hè wat? Wat is er?’ Hij knippert tegen het licht.

‘Jasper, moet je die vogeltjes horen! Prachtig toch? Dat hoor je binnen nooit!’

‘Marieke! Moet je me daarvoor wakker maken? Het is pas half zes! Ik lag net zo lekker te slapen!’ Hij probeert weer verder te slapen, maar dat lukt natuurlijk niet meer. En Marieke heeft gelijk, de vogels geven echt een prachtig ochtendconcert.

‘Ik heb echt heerlijk geslapen,’ zegt Marieke. Jasper ritst de tent open. Een heerlijk zacht ochtendwindje komt de tent in. Hij haalt diep adem. ‘Kamperen is echt tof!’ zegt hij.

De achterdeur gaat open. Even later knielt moeder bij de tent. In haar handen heeft ze een dienblad. ‘Zo, lekker geslapen lieverds? En om jullie kampeeravontuur goed feestelijk af te sluiten heb ik hier een heerlijk ontbijtje.’

‘O mam, wame croissantjes! Wat lekker!’

Op de stoelkussens voor de tent lekker ontbijten ze.

‘Je hebt groot gelijk, Jasper,’ zegt Marieke met volle mond. ‘Kamperen is echt super, zelfs al is het in je eigen tuin!’